

Протокол

№

гр. София, 16.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3995** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване след изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК, във вр. с разпоредбите на чл. 144 от АПК в 12.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – А. Д. М., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – КРАСНО СЕЛЮ, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Л., с пълномощно от днес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – А. А. М., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат С., преупълномощен от адвокат М., определен от САК за особен представител и назначен за такъв от страна на съда.

СГП редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпила жалба, административна преписка, с приложени към тях писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпила справка от 09.05.2024 г. от д-р Д. Н., с приложено към нея писмено доказателство.

ДОКЛАДВА молба от 13.05.2024 г. от адвокат М., с формулирани искания.

ДОКЛАДВА постъпила справка от 14.05.2024 г. от ЧСУ „ЕСПА“, с приложено към нея писмено доказателство.

АДВОКАТ Р. – Поддържам жалбата в нейната цялост. Да се приемат доказателствата

по делото. Не представям доказателствата, които съдът ни е указал с разпореждането. Нямам доказателствени искания.

ЮРИСКОНСУЛТ Л. – Оспорвам жалбата. Моля да бъде приета административната преписка. Представям и моля да приемете четливо копие на обжалваната заповед, декларация за даване на съгласие по чл. 24, ал. 3 ППЗЗДет., 6 бр. удостоверения за родствени връзки, акт за раждане на детето А. А. М. и Определение от 29.04.2024 г. по гр. дело № 12820/2020 г. на СРС. Прилагам писмо изх. №Е 52 от 23.04.2024 г. от ЧСУ „ЕСПА“. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ възможност на адвокат Р. и на адвокат С. да се запознаят с представените писмени доказателства.

АДВОКАТ С. – Жалбата е своевременно подадена. Същата е допустима и считам, че е основателна. Да се приемат доказателствата по делото и днес представените доказателства от страна на ответника. Нямам доказателствени искания.

АДВОКАТ Р. – От днес представените доказателства от ответника посочвам, че определението по гр. дело № 12820/2020 г. на СРС е абсолютно неотнормимо, доколкото то е постановено след като е издадена процесната заповед. Всички доказателства, които касаят настоящото производство, трябва да са относими към заповедта към момента на нейното издаване, тъй като съдът прави проверка към момента на нейното издаване. Разбира се съдът ще направи оценка това доказателство дали ще го ползва с окончателния съдебен акт, но да се приложи към делото.

По доказателствата СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и административната преписка писмени доказателства, както и всички представени до настоящия момент по делото писмени доказателства, като по тяхната относимост съдът ще се произнесе с крайния си съдебен акт.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВОКАТ Р. – Считам, че директотът на Дирекция „Социално подпомагане“ – Красно село е издал един нищожен акт, тъй като нормата на чл. 27, ал. 1 ЗЗДет. е съвсем ясна. Заповедта се издава по настоящ адрес на детето. В настоящото производство ответната страна не представя конкретно доказателство за настоящия адрес на детето, а по дефиниция настоящият адрес на малолетните съвпада с този на родителите, ерго в случая с този на родителя, който упражнява родителските права. Настоящият адрес на майката към момента на издаване на процесната заповед е в [населено място], [улица]. Това води до еднозначен извод, че ответната страна, нарушавайки този принцип, е издала един нищожен акт, тъй като ноторно е, че всяка липса на компетентност – материална, териториална, темпорална, води до най-тежкия порок. На следващо място считам, че заповедта е издадена в нарушение на процесуалния закон, доколкото бащата не е лишен от родителски права. Дори не е уведомен за началото на административното производство, не е имал възможност да вземе становище, да направи искания, а той като заинтересовано лице при започване на административно производство е трябвало да бъде уведомен. Това, че е

заинтересовано лице, е ясно дори от дадената по силата на закона възможност да обжалва настоящия акт. Заповедта е и материално незаконосъобразна, доколкото е нарушен материалният закон. На първо място, считам, че изобщо не е формулирано ясно на какво основание, на кое от множеството основания, визирани в чл. 25, ал. 1 ЗЗДет., е издадена процесната заповед, което води до нарушено право на защита на всяка една от страните. Дори хипотетично да се приеме, че основанието е чл. 25, ал. 1, т. 4 ЗЗДет. не са налице тези визирани в закона две кумулативни предпоставки – детето да е жертва на насилие и да са застрашени негови интереси, тоест отново тази норма е създадена във връзка с висшия интерес на детето. Нито една от двете предпоставки не е налице.

Моля да обърнете внимание, че специално за детето А. А. М. никъде, на нито едно място, дори в процесното решение от 2020 г. на СРС, което се сочи в заповедта, няма данни за насилие спрямо детето А. А. М.. Детето А. А. М. дори не е споменато в това решение, а то е ползвано като мотиви от органа. Органът дори не си е направил труда да провери и да прочете внимателно. В тази връзка не знам откъде по отношение на бащата органът извлича дори индиция, че има данни детето да е било обект на насилие. Това е първата задължителна предпоставка, която е изцяло неизследвана от органа. Втората предпоставка също не е изследвана. Няма абсолютно никакви мотиви на органа, дори не сочи да е събирал никакви доказателства. Следва да бъде посочено, че преди да бъде пристъпено към настаняване на дете извън семейството, трябва да бъдат изчерпани всички възможности в семейството, тъй нареченото разширено семейство, а това на първо място е бащата, който не е лишен от родителски права и е най-доброто място. На следващо място са възходящите от втори ред – неговите родители – бабата и дядото на А.. Органът не е направил по никакъв начин опит да се свърже с тях, да провери дали те са съгласни, дали липсва съгласие. Мисля, че не е спорен въпросът, че по отношение на майката има обективна невъзможност, обективна пречка тя да упражнява родителски права. Лицето, при което е настанено детето, не е лице, което е от близкия семеен кръг. Това е лице, което не е съгласувано и с другия родител, а е посочено от майката. Дори само хипотетично, при положение че това е лице от нейния кръг, посочено от нея, съществува риск децата отново да бъдат поставени в риск, тоест майката да наруши заповедта и да ги доближи.

Предвид изложеното, моля да обявите процесната заповед за нищожна, алтернативно да я отмените като незаконосъобразна в процесуалноправен и материалноправен аспект.

Претендирам разноски. Представям споразумение за адвокатско възнаграждение. Моля да ни присъдите освен платения адвокатски хонорар за настоящото производство и платените разноски, а именно депозита за особения представител и държавна такса.

ЮРИСКОНСУЛТ Л. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. Доводите за това са, че Дирекция „Социално подпомагане“ – Красно село, отдел „Закрила на детето“ работи изцяло на териториален принцип. Там, където се намират децата в момента, работи съответният отдел „Закрила на детето“. Предвид спешното настаняване на детето социалните работници са намерили най-добрия изход към момента да настанят детето при г-н Я., след което са имали възможността и са направили социално проучване на роднините по майчина и бащина линия. Тъй като училището и средата на децата са в [населено място], считам, че заповедта е законосъобразна, а жалбата е неоснователна.

РЕПЛИКА НА АДВОКАТ Р. – Не е ясно ответната страна за кое училище говори. А. не ходи на училище. Няма възраст за училище. Категорично не могат да бъдат никакви основания какви нови обстоятелства са узнали или са изследвали след издаване на заповедта. Съдът преценява законосъобразността на акта към момента на неговото издаване.

АДВОКАТ С. – Установих, че се касае за две деца. За тях има две идентични заповеди. По едната заповед вече АССГ се е произнесъл с решение. Солидаризирам се с решението на съда на 39 състав от 26.04.2024 г. Считам, че в интерес на детето А. е не тя бъде оставена при някакъв братовчед, а да отиде при баща си, за когото има данни, че може да я гледа, че я гледа и за разлика от майката няма забрана да я доближава. Ако А. остане при роднина на майка си, съм убеден на 99%, че проблемът ще се задълбочи. Майката ще продължава да нахълтва в живота на детето и доста ще го обърква, защото тя има забрана да го доближава. Като неин роднина Д. Я. няма да може да ѝ каже да не се доближава до детето си.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде изплатено възнаграждение на явилия се особен представител в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на особения представител.

Издаде се РКО за сумата от 1000 лв., който бе връчен на адвокат С..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.26 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: